

Picea omorika 'De Ruyter'

świerk serbski 'De Ruyter'

(C) fot. Eugeniusz Pudełek

Odmiana świerka serbskiego, o średniej sile wzrostu. Rośnie wolniej od gatunku, ale silniej niż liczne odmiany karłowe. Po 10 latach dorasta do 0,7 m wysokości i 0,40 m średnicy. Początkowo tworzy stożek o bardzo nieregularnej powierzchni, z czasem zagęszcza się i ładnieje. Pędy rozpostarte i lekko wzniesione, krótkie i sztywne. Igły krótkie, 5-10 mm długości, z wierzchu błyszczące, ciemnozielone, od spodu srebrzyste z dwoma białymi paskami, ułożone promieniście na pędach. Daje to interesujący efekt dwubarwności. Wymaga stanowiska słonecznego lub półcienistego. Najlepiej rośnie na glebach przepuszczalnych, umiarkowanie wilgotnych, lekko kwaśnych. Odmiana w pełni mrozoodporna. Polecana do ogrodów przydomowych. Nadaje się do sadzenia pojedynczo w dobrze wyeksponowanych miejscach, w ogrodach skalnych, na wrzosowiskach i rabatach.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin Magdalena Tomżyńska

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): De Ruyter, 1938 Hazerswoude, Holandia
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	początkowo krzew - później drzewo
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m

barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody wrzosowiskowe rabaty
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

Producenci *Picea omorika* 'De Ruyter' w Polsce

CIEPŁUCHA Gospodarstwo Szkółkarskie